

ROZPRÁVKA, BÁSEŇ A BÁJKA + ILUSTRÁCIA

U4 (6 ročné deti) Na základe ilustrácie rozpráva vlastný jednoduchý príbeh.

U3 (5-6 ročné deti) Porozpráva vlastný príbeh na základe ilustrácie (uvedie postavu príbehu a prostredníctvom deja príbehu sleduje konkrétnych cieľ).

U2 (4-5 ročné deti) Prerozpráva známy príbeh na základe ilustrácií.

U1 (3-4 ročné deti) Identifikuje známy príbeh na základe ilustrácií.

U4 (6 ročné deti) Predvída udalosti deja, zápletku, záver príbehu a opiera sa pri tom o poznanie štruktúry rozprávok, príbehov pre deti a bájok.

U3 (5-6 ročné deti) Udalosti deja predvída v súlade s konvenčnými charakteristikami žánra a jeho typickou štruktúrou (očakáva zápletku, gradáciu, rozuzlenie, záver, ponaučenie a pod.).

U2 (4-5 ročné deti) Vlastné fantazijné predstavy o príbehu a udalostiach deja koriguje počas čítania v súlade s kontextom, skutočným obsahom čítaného a jeho porozumením.

U1 (3-4 ročné deti) Obsah textu predvída na základe ilustrácie, vlastnej imaginácie a minulých zážitkov.

U4 (6 ročné deti) Vníma a vie primerane vysvetliť rozdiel medzi poéziou (básničkou) a prozaickými žánrami.

U3 (5-6 ročné deti) Pozná a na požiadanie uvedie názov známej rozprávky, bajky alebo iného obľúbeného príbehu; vie primerane vysvetliť – opísať, čím sa líšia od básničiek.

U2 (4-5 ročné deti) Po prečítaní krátkeho literárneho útvaru rozhodne, či išlo o básničku alebo nie; pozná a na požiadanie prednesie krátku básničku (veršovanú riekanku, vyčítanku, hádanku).

U1 (3-4 ročné deti) Vníma a v skupinových hrách bezpečne rozpozná charakteristický rytmus viazaného veršovaného textu.

U4 (6 ročné deti) Odpovedá na otázky nad rámec doslovného významu textu a dokáže predvídať dej, domýšľať (dedukovať) obsah, aplikovať informácie z textu v prenesených situáciách a pod.

U3 (5-6 ročné deti) Na základe vedomostí a skúseností s čítaním predvída udalosti deja, domýšľa pokračovanie príbehu, formuluje očakávania, opisuje vlastné predstavy.

U2 (4-5 ročné deti) Chápe súvislosti medzi obsahom textov a spoločenskými konvenciami, rozlišuje medzi dobrým a zlým, posúdi správanie postáv, vyjadří čo sa mu páči/nepáči.

U1 (3-4 ročné deti) Chápe súvislosti medzi obsahom textov a okolitým svetom, vlastnými skúsenosťami a prežívaním.

U3 (5-6 ročné deti) Reprodukuje stručne obsah prečítaného textu.

U2 (4-5 ročné deti) Pomocou ilustrácií reprodukuje dôležité udalosti prečítaného príbehu, sústredí sa pri tom aj na charakteristiku postáv a ich konanie v príbehu, na zmysluplnú nadväznosť udalostí deja.

U1 (3-4 ročné deti) Pomocou ilustrácií a s pomocou učiteľky reprodukuje dôležité udalosti prečítaného textu.

Ako Agátka nechcela papat' ovocie a zeleninku

Katarína Reiterová

„Mám to ja s tebou trápenie, Agátka,“ vzdychla si maminka, keď jej 4-ročné dievčatko zase nechcelo na raňajky spapať paradajku, ba ani uhorku. „Keď nebudeš papat' vitamíny, ochorieš,“ dodala vážne mamka a zamračila sa na dievčatko.

„Čo sú to vitamíny?“

spýtala sa Agátka. Maminka jej vysvetlila, že vitamíny sú malílinkí bojovníci, ktorí v jej telíčku zvädzajú každú chvíľu boj so zlými bacilmi a vírusmi.

„Keď máš dobrých vitamínových bojovníkov v telíčku málo, bitku vyhrajú vírusy a ty ochorieš. Ale keď ich máš dostatok, bacily a vírusy proti nim nemajú šancu a ty si zdravá a môžeš chodiť do škôlky a na ihrisko,“ dodala Agátkina maminka.

A povedala ešte, že vitamíny sú hlavne v ovocí a zelenine. Teda v jablčku, slivke, pomaranči, mandarínke, ale aj v hrozienu či melóniku.

„A v akej zelenine?“ spýtala sa Agátka.

„Predsa v paradajke, paprike, uhorke, hrášku, ale aj mrkvičke, špenátu či kalerábiku,“ menovala maminka zeleninu, na ktorú si spomenula a ktorú jej Agátka nechcela papať.

Agátke však namiesto jablčka viac chutila čokoláda, namiesto hrozienu papala cukríky a dokonca aj mrkvičku vyberala z polievocky. Namiesto nej si radšej dala keksík.

A potom sa to stalo - Agátka ochorela.

„Máš vysokú teplotu, pôjdeme k tete doktorke,“ povedala maminka, keď obliekala unavenú Agátku. Tej sa veru nechcelo ani hrať, ani si len nespievala, keď sa ráno zobudila, ako obyčajne.

Keď Agátka prišla k pani doktorke do čakárne, bolo tam ešte jedno dievčatko v jej veku a starší chlapček.

„Ani vy ste nemali dostatok bojovníkov však,“ povedala im dôležite Agátka, ale detičky jej nerozumeli. Nevedeli, o akých bojovníkoch to Agátka rozpráva. Zato teta doktorka to vedela celkom presne.

„Máš chrípku, Agátka,“ povedala jej po chvíľke vyšetrovania. „Musíš oddychovať v postieľke a papať dostatok vitamínov,“ dodala.

„Nie vitamínov, ale bojovníkov,“ opravila tetu doktorku Agátka. „Vitamíny sú bojovníci, ktorí zápasia so zlými vírusmi a bacilmi. A keď prehrajú, ochoriem,“ vysvetlila Agátka tete doktorke. Tá sa na ňu usmiala a spýtala sa jej, kde sa takí bojovníci nachádzajú.

„No predsa v ovocí a zelenine,“

povedala jej Agátka úplne vážne, akoby to teta doktorka naozaj nevedela.

Keď sa Agátka vyliečila a mala ísť opäť do škôlky, pýtala si od maminky čokoládu a cukríky.

„Agátka, vieš predsa, že v cukríkoch vitamíny nie sú, daj si radšej jablčko alebo zdravý šalátik, paradajku či papriku,“ ponúkala maminka Agátke všakovaké zdravé pochúťky.

„Mamí, nehovorí sa predsa vitamíny, ale vitamínoví bojovníci,“ opravila ju Agátka a spapala veľikánske červené jablčko. Odvtedy Agátka nebola ani raz chorá, pretože v jej telíčku vždy zvíťazili silní vitamínoví bojovníci z ovocia a zeleniny.

O zajkovi, ktorý nechcel jesť mrkvu

Dagmar Dobrodejová,

Na okraji hustého lesa stál malý domček a v ňom bývala mama zajačica s malým synom zajkom. Zajko bol veľmi šikovný, doma pomáhal ako sa dalo, ale mama s ním mala

veľké trápenie. Nechcel totiž jesť zeleninu. Najradšej vyhrýzal sladkosti. Plnené čokoládky, škoricové keksíky, cukrovú vatu, slivkové perníčky, malinové cukríky... no skrátka, bol to veľký maškrtník.

Ilustračné foto: SHUTTERSTOCK Autor: SHUTTERSTOCK

Mama zajačica mu neustále dohovárala: „Zajko, musíš jesť aj zeleninku, lebo inak ochorieš!“ Ale zajko si nedal povedať. A tak na tanieri po ňom ostávala aj sladká mrkvička, aj chrumkavý karelábik aj zelená brokolička. A takto to išlo deň čo deň. Jedno pekné predpoludnie sa zajko vybral za kamarátmi, ktorí v lese na čistinke hrali futbal. „Ahojte kamaráti,“ privítal sa s nimi zajko, „môžem si s vami zahrať futbal?“ Kamaráti súhlasili, pretože bol výborným futbalistom. Prišiel posledný, a tak ho postavili do bránky. Zápas sa pekne rozbiehal a všetci hrali ako o život. Len brankár akosi nestačil s tempom. Nevládal behať za loptou a videl ju tiež akosi rozmazane. Góly sa mu sypali do bránky ako zjašené. Nohy ho neposlúchali, cítil sa strašne unavený. Kamaráti nahnevane prerušili zápas a poslali ho preč. „S takým brankárom prehráme každý zápas!“ zlostili sa, „Čo to robíš naschvál? Veď si nechtyl ani jednu strelu!“

Zajko sa zahanbený pobral domov a cestou lesom stále rozmýšľal, čo sa to s ním deje. Zadumaný došiel až k myšiemu domčeku, ktorý stál pod veľkou jabloňou. „Ahoj myška,“ pozdravil sa slušne. „Ahoj zajko,“ odvetila myška, ktorá práve stála na rebríku a oberala krásne červené jabĺčka. „Kde sa tu berieš?“ spýtala sa ho. „Ále, len sa tak prechádzam, povedal zajko, ktorému veľmi nebolo do reči a ktorý by za nič na svete

nebol priznal, akú hanbu utrpel na futbale. "Môžeš mi trochu pomôcť, robím si zásoby na zimu", povedala myška.

Zajko mal myšku rád, lebo piekla fantastické jablkové koláče a vždy mu nejaké ponúkla, keď prišiel na návštevu. A tak sa postavil pod strom, že bude chytať jabĺčka a ukladať ich do košíka. No ale po pár minútach bolo zajkovi do plaču. Darmo vystieral ruky a snažil sa chytať všetko, čo mu myška hádzala zo stromu. Nechytil ani jedno jabĺčko, všetky popadali na zem. Keď to myška videla, veľmi sa nahnevala. „Zajko, čo to robíš?! Veď mi takto zničíš celú úrodu. Jabĺčka sa nesmú poobíjať, inak mi v zime zhnijú a ja nebudem môcť piecť svoje koláčiky,“ žalostila myška. „Radšej sa pober preč, lebo všetko iba pokazíš!“

Zajko sa rozbehol s plačom cez les. Keď pribehol domov, mamka zajačica sa ho prestrašene opýtala, čo sa mu stalo. Zajko sa najprv nechcel priznať, ale potom mame vyrozprával všetko, čo sa mu prihodilo. Mama vážne pokrútila hlavou a povedala: „Zajko, ty budeš asi chorý, nedá sa nič robiť, musíme ísť za pani doktorkou sovou, tá ti pomôže.“

A tak sa hneď spolu vybrali do lesnej nemocnice, kde mala doktorka sova ordináciu a liečila všetky lesné zvieratká. Keď si vypočula, čo sa všetko zajkovi prihodilo, vážne pokývala hlavou a opýtala sa zajka, čo najradšej jedáva. Ten sa priznal, že najradšej má sladkosti, na raňajky, na obed, aj na večeru. Sova zajkovi prezrela zuby, skontrolovala zrak. Potom si sadla do veľkého kresla a vysvetlila zajkovi, čo sa vlastne stalo. Tým, že jedol iba samé sladkosti a nejedol žiadnu zeleninu a ovocie, poškodil si vážne zdravie. Telu chýbali vitamíny, a tak sa cítil unavený. Neposlúchali ho ani nohy, ani ruky. Očiam tiež chýbali vitamíny, a tak sa mu zhoršil zrak a nevidel poriadne ani na loptu, ani na jabĺčka.

„Nebudem ti predpisovať žiadnu medicínu,“ povedala sova. „Úplne postačí, keď budeš mať bohatú stravu na všetky vitamíny, budeš jesť zeleninu, ovocie a všetko, čo ti mamka navarí. Ak budeš toto jesť, potom si môžeš občas dať aj sladkosti,“ dodala sova. Zajko sľúbil, že odteraz bude mamu poslúchať a jesť všetko, čo mu pripraví. Veď kto by nechcel byť zdravý a hrať opäť futbal s kamarátmi.

Doktorka sova vyprevadila zajka aj mamu zajačicu z ordinácie a vo dverách povedala: „A neboj sa, myške všetko vysvetlím, nebude sa na

teba hnevať. Aj ja k nej totiž občas chodím na tie výborné jablkové koláče,“ dodala sova a žmurkla na zajka. Odvtedy býva v domčeku pri lese zdravý a múdry zajko, lebo na vlastných chybách sa človek najlepšie učí...

Túto rozprávku som vymyslela pre svojho syna Mikuláša, keď bol malý. Teraz je už z neho šikovný 9-ročný školák, ale občas sa stane že ju chce vyzprávať práve pri obede...

U4 (6 ročné deti) Vníma a vie primerane vysvetliť rozdiel medzi poéziou (básničkou) a prozaickými žánrami.

U3 (5-6 ročné deti) Pozná a na požiadanie uvedie názov známej rozprávky, bájky alebo iného obľúbeného príbehu; vie primerane vysvetliť – opísať, čím sa líšia od básničiek.

U2 (4-5 ročné deti) Po prečítaní krátkeho literárneho útvaru rozhodne, či išlo o básničku alebo nie; pozná a na požiadanie prednesie krátku básničku (veršovanú riekanku, vyčítanku, hádanku).

U1 (3-4 ročné deti) Vníma a v skupinových hrách bezpečne rozpozná charakteristický rytmus viazaného veršovaného textu.

Náušnice

Odtrhnem si čerešničky,
urobím z nich náušničky.
Cingi-lingi, cingi-bom,
už mi zvonja za uchom.

Krista Bendová

Na jahody

Sadaj macík,
do autíčka,
zájdeme si
do lesíčka.

Keď jahody
nazbierame,
vrátime sa
domov k mame.

Jahôdky aj
mame dáme.
Všetky sami
nespapáme,
lebo mamu
radi máme.

Ján Andel

Čerešničky

Cup červené
čerešničky
z konárika
do ručičky.
Kto ich zhodil?
Vrabček.
Pochutnaj si,
chlapček!

Ján Andel

Paradajka a slivka

Paradajka so smiechom
takto slivku plaší:
Čušať budeš cez zimu
v kompótovej fľaši.

Slivka múdro odpovie:
Smiať sa nemáš prečo.
Ty zas budeš vo fľaši
čušať ako lečo!

František Rojko

Čo rastie v záhrade

Tešila sa mrkvička:
„Oj, už nie som maličká!“

Hrášok rástol, dostal puký,
z pukov kvety, z kvetov struky.

Šepkala si kapustička:
„Stučneli mi obe líčka!“

Uhorky sa chvália tiež:
„Ťažko krajšiu vyberieš.“

A kaleráb: „Verte mi,
ledva stojím na zemi.“

Cibuľka sa tešila,
že suchotu prežila.

Paradajky kričia: „Sláva
tomu, kto nám vodu dáva!“

Ján Andel

ROZPRÁVKA

Vyznačuje sa ustálenou osnovou (dejom), v ktorej udalosti nadväzujú jedna na druhú. Charakteristickým znakom je viacnásobné opakovanie deja, ustálené formulky a zvraty, najmä na začiatku a na konci (Kde bolo, tam bolo...) Ústrednou témou je víťazstvo dobra nad zlom. Podľa témy a spôsobu jej spracovania delíme rozprávky na fantastické a realistické. Vo fantastických rozprávkach vystupujú neskutočné, nadprirodzené bytosti alebo ľudia s nadľudskými vlastnosťami (ježibaba, striga, Miesiželezo, Valibuk, čiernokňažník, drak, víla), ktorým obyčajne pomáhajú čarovné veci (čarovný prútik, živá voda, lietajúci koberec, sedemmíľové čižmy), často v nich zvieratá konajú ako ľudia (pes, mačka, vlk, líška, sova, medveď). Realistické rozprávky čerpajú námety z reálneho (skutočného) života. Podľa toho, či je autor rozprávky známy alebo neznámy, rozlišujeme rozprávky ľudové a umelé (autorské). Slovenské ľudové rozprávky, P. Dobšinský a ilustroval Ľudovít Fulla. Zlatú knihu rozprávok, Božena Němcová a ilustroval Štefan Čpín, Zlatú Bránu zostavila Mária Ďuríčková a ilustroval Michal Cipár. (Mária Rázusová Martáková, Prvý venček a ilustrovala Zdena Vojtková. Krista Bendová, Čačky hračky a ilustrovala Oľga Bajusová. Už ho vezú! Ľudmila Podjavorinská, Ilustrovala Eva Kyselíková...)V Českej literatúre Babička, B. Němcová, medzi klasikov svetových rozprávok patria H. Ch. Andersen, A. S. Puškin, bratia J. a W. Grimmovci.

Báseň

Báseň je útvar usporiadaný do veršov alebo dokonca iba do jediného verša. Súčasťou básne je názov, aj keď je to niekedy iba... Spoznať báseň navonok je pomerne jednoduché: stačí členenie na verše, rytmus, veršová intonácia a niekedy aj rým (rýmuje sa).

Bájka

Patrí medzi malé epické žánre. Hlavnými postavami sú v nej väčšinou zvieratá. Zvieratám sa v bajkách pripisujú ľudské vlastnosti. Postavy (teda najmä zvieratá) sú antropomorfované – sú nositeľmi ľudských vlastností. Bájka vždy prináša ponaučenie, resp. sa vysmieva zlu. Veľmi obľúbené boli v starovekej gréckej literatúre.

Bájka: O líške a medveďovi.

Keď líška po prvý raz zazrela medveďa, vydesená sa schovala do kríka. Dovedy nevidela takéto veľké zviera a veľmi sa ho bála. „To musí byť veľmi nebezpečný tvor! Čím iným by si mohol napchať svoje veľké brucho než líškou? Svojimi obrovskými labami by hádam aj stromy vedel vytrhať zo zeme!“ mudrovala a vo svojom úkryte so strachom vyčkávala, kým sa medveď poberie preč. Na druhý deň ho stretla opäť a znova sa pred ním ukryla.

„Hm, je to veľké zviera, to je pravda, ale pohybuje sa akosi ľarbavo. Možno by som aj ja vedela ujsť, keby ma začal prenasledovať!“ pomyslela si líška, keď sa tu medveď náhle otočil a pozrel jej priamo do očí. Líšku razom opustila všetka odvaha a zutekala, akoby tam nikdy ani nebola. Na tretí deň znova zahliadla medveďa, ako sedí pri malinovom kreme a spokojne sa hostí. Líška sa prikrčila a zvedavo pozorovala obrovské zviera, ktoré sa jej už nezdalo také nebezpečné. „Ukáž sa, ktokoľvek si!“ ozval sa po chvíli medveď kamarátsky. „Nemusíš sa predomnou ukrývať, ujde sa bohato každému.“ Líška uznala, že medveďa zle odhadla, a pozvanie prijala.

Ponaučenie: Najviac sa bojíme vecí, ktoré nepoznáme. Keď ich spoznáme, už nie sú také hrozné. (Deti by potešilo, keby ste sa príbeh naučili a zahráli krátke divadielko.)

Čítať deťom každý deň rôzne rozprávky (minimálne pred spaním).

U4 (6 ročné deti) Dokáže jednoducho vysvetliť, prečo je písaná reč dôležitá a uvedie jednoduché príklady.

U3 (5-6 ročné deti) Chápe poznávaciu a vzdelávaciu funkciu písanej reči.

U2 (4-5 ročné deti) Chápe dôležitosť komunikačnej a pamäťovej funkcie písanej reči.

U1 (3-4 ročné deti) Chápe, že písaná reč je zdrojom zábavy, hier, príjemných a veselých zážitkov.

Porozumenie explicitného významu textu – slovná zásoba

U4 (6 ročné deti) Vlastnými slovami vysvetlí význam slov, ktoré pozná (napr. opisom, použitím synonymických výrazov, aj negatívnym vymedzením, teda použitím antoným a i.

U3 (5-6 ročné deti) Význam známych slov a slovných spojení, konkrétnych aj abstraktných podstatných mien, vlastností a charakteristík postáv, vysvetľuje vlastnými slovami s použitím synonym (a antoným), všeobecnejších nadradených kategórií, použitím slov v adekvátnom kontexte.

U2 (4-5 ročné deti) Mená postáv, činností a vlastností opisovaných v texte vymenuje spamäti, po kategóriách; význam slov a slovných spojení dokáže vysvetliť opisom, pomocou príkladov a prirovnaní; činnosti a vlastnosti postáv predvádza v pohybových hrách; na základe vlastných skúseností dokáže uviesť ďalšie vlastnosti a činnosti osôb, zvierat a vecí.

U1 (3-4 ročné deti) Na obrázku ukáže a s oporou o ilustráciu pomenúva a vymenúva mená osôb, zvierat a vecí, viditeľných činností a podstatných vlastností; na ilustrácii si všíma a opisuje detaily na základe počutého príbehu.

U4 (6 ročné deti) Odpovedá na otázky vyplývajúce z textu (napr. udalosti, deja, faktov, informácií a i.)

U3 (5-6 ročné deti) Odpovedá na otázky týkajúce sa miesta, času, zápletky a rozuzlenia deja; významu slov označujúcich abstraktné vlastnosti, pocity a želania postáv; reaguje na otázky týkajúce sa jazykových výrazových prostriedkov (použitých slovných spojení, nespisovných výrazov, archaizmov, neologizmov, žartovných slov a pod.); odpovedá na faktické otázky k informačným textom.

U2 (4-5 ročné deti) Odpovedá na otázky týkajúce sa kľúčových udalostí a postupnosti deja; otázky vyžadujúce kategorizáciu pojmov (triedenie postáv, javov a vecí podľa skupín, charakteristických vlastností, činností a funkcií); reaguje na otázky týkajúce sa obrazného pomenovania postáv (prívlastky, prirovnania, expresívne slová, zdobneniny, citoslovčia, zvukomalebné slová).

U1 (3-4 ročné deti) Odpovedá na otázky týkajúce sa vlastných mien, názvov postáv a objektov, charakteristických vlastností a činností postáv; správne odpovede formuluje v jednoslovných a dvojslovných frázach a jednoduchých vetách.

U4 (6 ročné deti) Vie primerane vysvetliť rozdiel medzi fiktívnymi a skutočnými príbehmi zo života.

U3 (5-6 ročné deti) S postupujúcim vývinom myslenia, poznávania sveta a chápania funkcií písanej reči, rozlišuje medzi svetom literárnej fikcie a reality; orientuje sa v knižnici, podľa záujmu a potreby siaha po encyklopédiách, rozprávkových knihách, po príbehoch zo života ľudí, vie povedať čím sa líšia.

U2 (4-5 ročné deti) Sprievodné reakcie pri čítaní sú čoraz diferencovanejšie, v závislosti od žánra, čitateľských skúseností, vynárajúcich sa preferencií a záujmov.

U1 (3-4 ročné deti) Nerozlišuje medzi fikciou a realitou, fantazijné príbehy prežíva ako skutočné, ich počúvanie môže byť sprevádzané autentickými emočnými reakciami.

U4 (6 ročné deti) Predvída udalosti deja, zápletku, záver príbehu a opiera sa pri tom o poznanie štruktúry rozprávok, príbehov pre deti a bájok.

U3 (5-6 ročné deti) Udalosti deja predvída v súlade s konvenčnými charakteristikami žánra a jeho typickou štruktúrou (očakáva zápletku, gradáciu, rozuzlenie, záver, ponaučenie a pod.).

U2 (4-5 ročné deti) Vlastné fantazijné predstavy o príbehu a udalostiach deja koriguje počas čítania v súlade s kontextom, skutočným obsahom čítaného a jeho porozumením.

U1 (3-4 ročné deti) Obsah textu predvída na základe ilustrácie, vlastnej imaginácie a minulých zážitkov.

U4 (6 ročné deti) Dokáže vysvetliť prenesený (symbolický) význam jednoduchých slovných spojení.

U3 (5-6 ročné deti) Chápe a vlastnými slovami vysvetlí význam rôznych ustálených slovných spojení a frazeologizmov.

U2 (4-5 ročné deti) Chápe význam bežných výrazových prostriedkov detskej literatúry (zdrobneniny, citoslovčia, metafory, hyperboly a i.).

U1 (3-4 ročné deti) Chápe význam jednoduchých prirovnaní, obrazných pomenovaní a prívlastkov.

Používa knihu správnym spôsobom.

U4 (6 ročné deti) Na vyzvanie vie ukázať, kde je „začiatok“ (titulná strana) knihy a kde je uvedený názov a autor knihy (identifikovať na titulnej strane text).

U3 (5-6 ročné deti) Pri spoločnom čítaní sleduje text (ak má k dispozícii text, prstom ukazuje smer čítania); na požiadanie ukáže v texte ľubovoľné slovo.

U2 (4-5 ročné deti) Odlíši v knihe text od ilustrácie, vyhľadá v knihe príbeh, ktorý chce „čítať“ a ukáže miesto, kde sa príbeh začína.

U1 (3-4 ročné deti) Keď vezme do ruky knihu, otočí ju do správnej polohy (orientuje sa pri tom na základe ilustrácií).

Slovenské ľudové rozprávky, P. Dobšinský ilustroval Ľudovít Fulla.

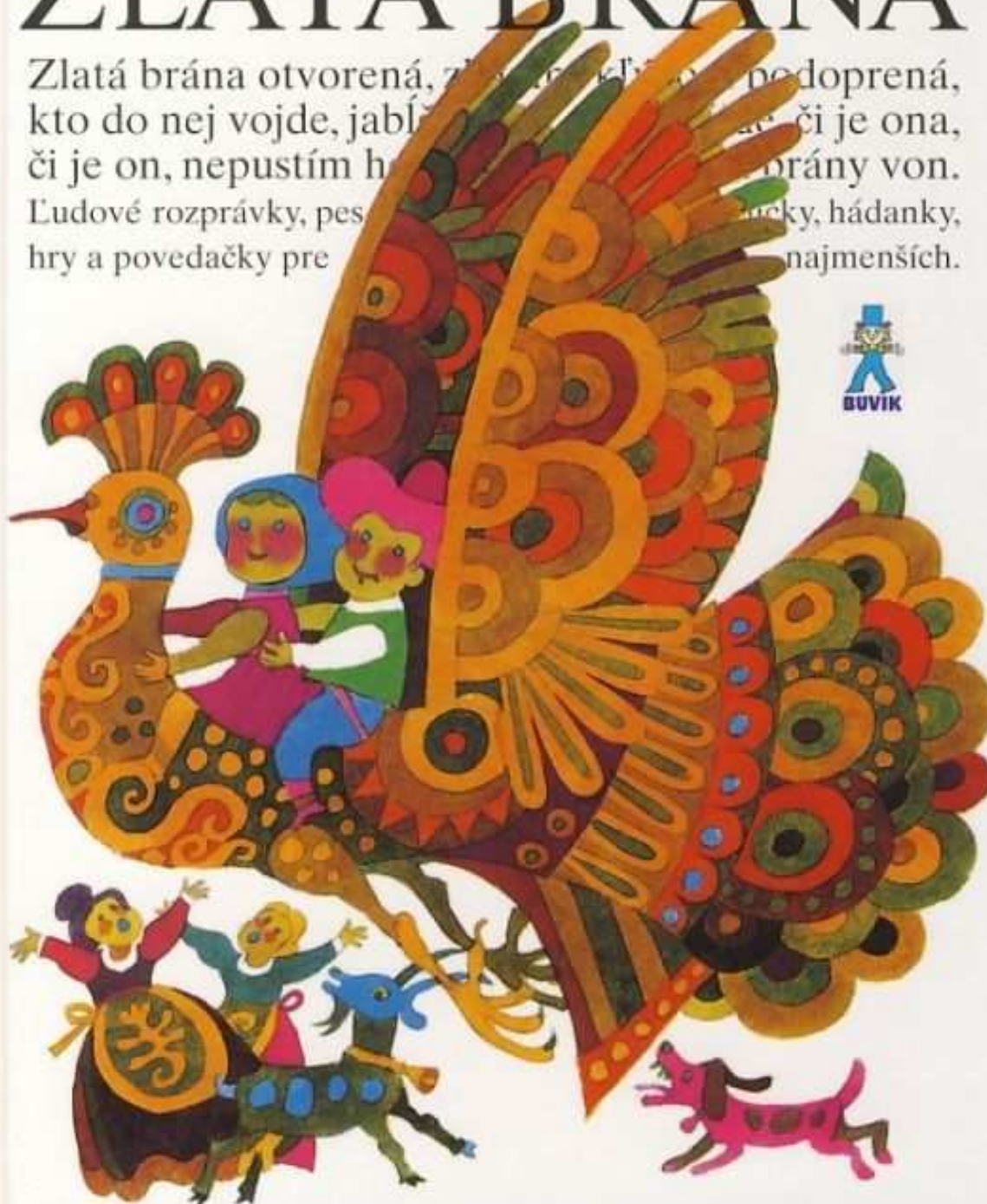
Slovenské ľudové rozprávky, P. Dobšinský ilustroval Ľudovít Fulla.

Zlatá kniha rozprávok, Božena Němcová a ilustroval Štefan Cpín.

ZLATÁ BRÁNA

Zlatá brána otvorená, zlatá brána podoprená,
kto do nej vojde, jablko jej dá, či je ona,
či je on, nepustím ho z brány von.
Ľudové rozprávky, pesničky, hádanky,
hry a povedačky pre deti a najmenších.

Zlatú Bránu zostavila Mária Ďuričková a ilustroval Michal Cipár.